

[Dorte Bennedsen]

Så sagde ministeren, at direktoratet faktisk havde et meget godt grundlag gennem besøgsrunder, budgetmodel osv. for skrivelsen af 27. februar 1985. Ja, det er muligt, at direktoratet og ministeren føler det, men institutionerne kom det i hvert fald bag på, for det er kun, som jeg har nævnt det før, ca. 40 pct. af de økonomiske ændringer, der er nævnt i 27. februar-skrivelsen, der har været kendt for institutionerne. Dem var institutionerne bekendt med og indstillet på at føre ud i livet, men det resterende er nyt, er kommet bag på institutionerne – og tilmed med disse tidsrammer på ca. 2 måneder, inden de skal reagere. Det er ikke muligt at lave et ordentligt stykke arbejde ude på institutionerne på den maner.

I magisterbladet har ministeren i forbindelse med Knud Larsen-rapportens offentliggørelse udtalt: »Jeg vil gøre handlingsplanens forslag til mine i mere eller mindre uændret form, vi bør straks gå i gang med reformerne på alle fronter.« Men på s. 15 og på s. 23 og andre steder i handlingsplanen er der som noget meget fundamentalt for denne handlingsplans gennemførelse stillet forslag om, at man får lavet en tilbunds gående reform af studiestøtten. Når jeg nu kan læse, at ministeren mener, vi straks bør gå i gang med reformer på alle fronter, vil jeg gerne spørge, hvilke initiativer ministeren har taget – det er jo en dynamisk og hurtig minister, vi står over for – netop på studiestøtteområdet.

Til sidst blot nogle få bemærkninger om hr. Estrups dagsorden. Der står i indledningen, at »faglig planlægning skal ske i nøje samarbejde med institutionerne«. Jeg vil gerne spørge hr. Estrup, hvor institutionerne egentlig er blevet af i det, man kan kalde det operative afsnit i denne dagsorden, altså hele midterafsnittet, hvor folketinget opfordrer ministeren. Planlægningsrådet og forskellige rådgivende forskningsorganer er nævnt, men institutionerne er væk. Dette her kan ske hen over hovedet på institutionerne, og i det hele taget er vi altså af den opfattelse, at der muligvis ligger nogle pæne motiver i denne dagsorden – det skal jeg bestemt ikke frakende hr. Estrup – men der er så lidt sikkerhed for, at der kommer et fornuftigt resultat ud af det, at jeg må meddele, at vi ikke kan stemme for dagsordenen, som den foreligger her.

Alice Faber (SF):

Hr. Preben Langes indlæg gjorde dybt indtryk på os alle sammen, tror jeg. Det, som hr. Preben Lange var inde på, viser, hvor katastrofale følger meget af det, som er sket her i forbindelse med nedskæringerne, kan få, og viser, hvordan vi her fra Danmark behandler grønlænderne og den grønlandske kultur. Det glæder mig selvfølgelig, at ministeren gerne ville se noget nærmere på det, men det var vel bare et eksempel på, hvad der sker på nogle områder, og andre er måske lige så vigtige.

Jeg vil her i anden runde nævne beskæringerne på forskningsbibliotekerne, som jeg også synes er meget problematiske. Jeg synes igen, det er en meget kortsigtet planlægning, som vil koste dansk forskning meget dyrt og forringe uddannelserne væsentligt. Jeg synes, det er katastrofalt, at man igen finder ud af, at der skal spares på det område, som i masser af år har været sultet.

Ministeren var ikke interesseret i, at vi gik ind i planlægning vedrørende humaniora, men det hører også til de områder, hvor ministeren har lavet en stor fadæse. Der er stor arbejdsløshed blandt humanisterne, men det har man ved institutionerne meget længe været i gang med at tage højde for. Hvorfor skal der så ske den skalpering af uddannelserne, som sker med ministerens sidste cirkulære? Det er igen et område, der, som flere har været inde på, er et kvindefag, og der er masser af kvindelige lærere inden for humaniora, som på baggrund af det, der skal ske på humaniora, nu bliver fyret.

I den forbindelse vil jeg gerne nævne den kvindeforskning, som ministeren både her i salen og i pressen har givet udtryk for ville komme. For det første er vi ikke engang færdige med forhandlingerne, og derfor synes jeg, det er en lidt underlig situation, at ministeren, som hverken har lod eller del i forslaget, bliver ved med at sige, at dette forslag kommer nu.

Erhvervslivet er også dybt uenig med ministeren i de handlinger, han foretager. Der er ikke noget i vejen med alle de ord, som ministeren udtaler, og det fremgår også af ministerens ordforertale, at vi på mange måder er enige i meget af det, ministeren siger. Men der er som bekendt meget stor forskel på teori og praksis. Ministerens praksis pas-